

בעניין:

מותתיהו גרינפלד ת.ז. 035676311
לאה גרינפלד ת.ז. 040912743
באמצעות עוה"ד יצחק אדלר
מרח' רוטשילד 75, ת.ד. 632 פתח תקוה
טל': 03-6707979 פקס: 03-9042627
E-mail: adler1@neto.net.il
להלן: "המבקשים"

- נ ג ד -

לבין:

עיריית בית שמש
באמצעות עוה"ד עודד מהצרי ו/או אורן אביטל
משד' מנחם בגין 5, בית דגן
טל': 03-7164945; פקס: 03-7164806
להלן: "המשיבה"

בקשה לאישור הסדר פשרה מתוקן בתביעה ייצוגית

הצדדים מתכבדים בזאת להודיע לבית המשפט הנכבד, כי נחתם על ידם הסכם פשרה מתוקן בחליף שבכותרת המצורף לבקשה כנספת א' (להלן: "הסכם הפשרה"), לשם סילוק סופי ומוחלט של ההליך.

בהתאם לסעיף 18 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו – 2006 (להלן: "החוק") ועל פי הוראות סעיף 12 לתקנות תובענות ייצוגיות, הת"ע-2010 (להלן: "התקנות") מתבקש בית המשפט הנכבד לאשר את התובעה כייצוגית ואת הסכם הפשרה המתוקן וליתן לו תוקף של פסק דין ולפעול בהתאם לפרוצדורה הקבועה בחוק ובתקנות לשם אישור ההסכם כדלקמן:

- א. פרסום המודעה הראשונה לציבור בדבר הגשת הבקשה לאישור הסכם פשרה, אשר תכלול את פרטי הסכם הפשרה, את האפשרות להגשת התנגדויות ובקשות שלא להיכלל בקבוצה המיוצגת, וזאת בנוסח המסומן והמצורף כנספת 1 להסכם הפשרה.
- ב. משלוח העתק של בקשה זו, ליועץ המשפטי לממשלה ומנהל בתי המשפט.
- ג. בהתאם לאמור בסעיף 18 (ד) לחוק, לקבוע כי הגשת התנגדויות להסכם הפשרה תיעשה תוך 45 יום מיום פרסום המודעה הראשונה לציבור, בדבר הגשת הבקשה לאישור הסכם פשרה.
- ד. בחלוף המועד להגשת התנגדויות, מתבקש בית המשפט הנכבד על פי סמכותו בסעיף 19 לחוק לאשר את הסכם הפשרה, וליתן לו תוקף של פסק דין.
- ה. הסכם הפשרה יהווה פסק דין סופי ומוחלט בין הקבוצה לבין המשיבה ללא צורך במינוי בודק טרם אישור הסדר הפשרה כמפורט להלן.
- ו. לקבוע גמול לתובעים המייצגים ולב"כ ככל הניתן, בהתחשב בהמלצת הצדדים כמפורט להלן.

ז. לאחר מתן פסק הדין, להורות על פרסום המודעה השניה לציבור בדבר אישור הסכם הפשרה בנוסח המצ"ב כנספח 2 להסכם הפשרה.

בקשה זו נתמכת בתצהירי הצדדים ובי"כ הצדדים כנדרש בסעיף 18 (ב) לתוק ובתקנה 12 לתקנות.

ואלו נימוקי הבקשה:

א. מבוא ותמצית טענות הצדדים:

1. עניינן של התובענה ובקשת האישור, בתמצית, היא בטענה שהמשיבה גבתה ארנונה ביתר בכך שנמנעה מלהעניק לתושבי בית שמש הנחות לפי מבחן הכנסה בהתאם לקבוע בחוק ובתקנות וזאת בדרך של שימוש בטבלת הכנסות המזכה בהנחה שפורסה על ידי שר הפנים בשנת 2011 ולא בטבלת ההנחות העדכנית שמתפרסמת על ידי שר הפנים מידי שנה (דהיינו, לו הייתה העיריה עושה שימוש בטבלת ההנחה העדכנית היו יותר מתושבי העיר זכאים להנחות ובשיעור גבוה יותר).
2. המבקשים טענו כי בכך מפרה המשיבה את הוראות חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי תקציב), התשנ"ג – 1992 (להלן: "חוק ההסדרים"), ותקנות הסדרים במשק המדינה (הנחה מארנונה) התשנ"ג – 1993 על תיקוניה השונים (להלן: "תקנות ההנחות"), אשר בהתאם להלכה שנקבעה על ידי בית המשפט העליון בפס"ד עמ" 1373/14 אריה יהודה גואטה נ' עיריית תל אביב (להלן: "הלכת גואטה"), קובעות כי רשות מקומית תהא כפופה לטבלת ההנחות אותה קבע שר הפנים בתקנות ההנחות וכי אין בסמכותה של רשות מקומית להתערב בקריטריונים עצמם.
3. הסעדים שנתבקשו בין היתר היו לקבוע כי השימוש שעושה ועשתה המשיבה בטבלת ההנחות משנת 2011, נעשה בחוסר סמכות, ובניגוד להוראות החוק והפסיקה, להורות למשיבה מכאן ולהבא לעשות שימוש בטבלת ההנחות העדכנית ולהשיב לתושבים את הארנונה אשר נגבתה מהם ביתר.
4. את קבוצת התובעים הגדירו המבקשים ככל תושבי העיר בית שמש אשר היו זכאים להנחה בארנונה לפי מבחן הכנסות על פי חוק ובשיעורים המצוינים בחוק וזאת על פי טבלת ההנחות העדכנית המתפרסמת בתיקון לתקנות הסדרים במשק המדינה (הנחה מארנונה) התשנ"ג – 1993 ולא קיבלו את ההנחה האמורה או קיבלו את חלקה, עקב שימוש העירייה בטבלת הנחות משנת 2011 (לעיל להלן: "קבוצת התובעים").
5. המשיבה טוענת כי ביתס לשנת 2017, בישיבת מועצת העיר אישרה את צו הארנונה לשנת 2017 באופן אשר יעניק הנחה לפי מבחן הכנסה בהתאם לטבלה העדכנית שמפורסמת על ידי שר הפנים.
6. עוד טענה המשיבה כי החלטות מליאת מועצת העירייה למתן הנחות בארנונה ביחס לשנים נשוא התובענה, ניתנו בהתאם למדיניות המועצה שהיתה נהוגה במשך שנים רבות ולפיה, ככלל, לא ניתנו הנחות בשיעורים המרביים הקבועים בחוק, וזאת נוכח תכנית ההתייעלות שהעירייה היתה מחוייבת לה, ולנוכח החלטות מנהליות מפורשות אשר קבעו מראש את סכום ההנחות הכולל המקסימאלי אשר העירייה מסוגלת להעניק בכל שנת תקציב;
7. כן טענה המשיבה כי אין מחלוקת וכך גם נקבע בפסק הדין של בית המשפט העליון בעניין תל אביב אליו הפנו המבקשים, כי בסמכות הרשות המקומית לשנות את שיעורי ההנחה (ולא את סכומי ההכנסה, המזכים בהנחה), כפי העולה על דעתה (ובלבד שלא תחרוג משיעורי ההנחה המרביים). לפיכך, בשורה התחתונה, מבחינת המשמעות הכספית, ניתן היה להגיע לאותה

תוצאה ממש לו העירייה היתה מפחיתה את שיעורי ההנחה ולא משנה את סכומי ההכנסה החודשית הממוצעת, כפי שנהגה

8. בנוסף טענה המשיבה, כי היא פעלה לכל הפחות באופן סביר, כך שגם אם ייקבע כיום, כי אמנם נפל פגם בהתנהלותה, הרי שאין המדובר בהתנהלות העולה כדי "אי חוקיות טבועה" ו/או אי חוקיות בולטת ועל כן, בנסיבות העניין ולאור תורת הבטלות היחסית, ממילא לא יהיה מקום להורות על השבת כספים ששולמו בעבר, כך שיש להחיל את אותה פסיקה שנקבעה בעניין הלכת גואטה רק מכאן ואילך, אך לא ביחס לעבר (תחולה פרוספקטיבית);

9. הצדדים הגישו לבית המשפט ביום 1.11.16 בקשה לאישור הסדר פשרה, אשר הוסכם על הצדדים.

10. ביום 20.12.16, התקיים דיון בבקשה האמורה בפני בית המשפט, בה העלה כבי' בית המשפט, מספר קשיים, בהסדר המוצע והציע לצדדים למצוא פתרונות לקשיים האמורים.

11. ביום 14.3.17, ולאחר שהצדדים לא הצליחו למצוא פתרונות, דחה בית המשפט את הסדר הפשרה בנימוק, כי "כל אימת שהדבר מעשי יש להעדיף מתן פיצוי לקבוצת התובעים המיוצגת, על פני מתן תרומה לכלל הציבור".

12. לפיכך, המשיבה הגישה מטעמה כתב תשובה לבקשה במסגרתו הועלו מספר טענות שלדידה של המשיבה היה בהן כדי להביא לדחיית הבקשה והתובענה על הסף, ולחילופין לגופן.

13. במסגרת הדיון שנערך בבית המשפט הנכבד ביום 19.09.2017, ולאחר הגשת כתבי טענות נוספים, ניתנה לצדדים שהות, לנסות ולמצוא מוצא לפיתרון המחלוקת, בדרך של פשרה.

14. ביום 12.12.17, נתן בית המשפט החלטתו, כי הצדדים יבהירו האם הם מבקשים לשנות בהסכמה את הגדרת הקבוצה.

15. ביום 19.12.17, הודיעו הצדדים בהסכמה כי אכן הגדרת הקבוצה תשתנה ובאופן שהיא תכלול אף את הנישומים שעילתם נוצרה לאחר 21.6.16 ועד 31.12.16.

16. לאור טענות הצדדים ובשים לב למשך ההליכים שיאלצו הצדדים לקיים ולהוצאות הנלוות שיגרמו לשני הצדדים תוך אי ודאות לעניין תוצאת ההליך, ניהלו הצדדים משא ומתן ממושך על מנת לפתור את המחלוקת בדרך של פשרה ולמצוא פתרונות לקשיים שהעלה בית המשפט. משא ומתן זה הביא לכריתתו של הסכם הפשרה מתוקן, המוגש בזאת לאישורו של בית המשפט הנכבד.

ב. עיקרי הסכם הפשרה:

17. על פי הוראות ההסכם ומבלי להודות בטענות המבקשים נקבע:

18. כי ההסדר יחול על כלל תושבי העיר בית שמש אשר היו זכאים להנחה בארנונה בגין התקופה שמיום 21.6.14 ועד ליום 31.12.16 (להלן: "תקופת ההשבה"), לו הייתה המשיבה עושה שימוש בטבלת ההנחות העדכנית.

19. הסכם הפשרה נעשה גם לאור הודעת המשיבה כי ביחס לשנת 2017, בישיבת מועצת העיר אישרה את צו הארנונה לשנת 2017 באופן אשר יעניק הנחה לפי מבחן הכנסה בהתאם לטבלה העדכנית שמפורסמת על ידי שר הפנים ובשיעורים המרביים בה.

20. הוסכם, כי תושבים שהגישו בקשות להנחה בשנים 2014-2016 ובקשותיהם אושרו, אולם שיעור ההנחה שניתן להם היה נמוך מתמגיע להם לו הייתה העירייה עושה שימוש בטבלת ההנחות

שהתפרסמה על ידי שר הפנים בשנים הנ"ל כתיקון לתוספת הראשונה לתקנות הסדרים במשק המדינה (הנחה מארנונה)(תיקון), התשע"ד-2014, התשע"ה-2015, ו-התשע"ו-2016 (לעיל ולהלן: **"טבלאות ההנחות העדכניות"**), יקבלו (מבלי הצורך להגיש בקשה חדשה) **תוספת להנחה שקיבלו עד כה**, וזאת בשיעור 25% מסכום ההנחה הנוסף המגיע להם, בהתאם לשיעור ההנחה המקסימאלי שלפי טבלאות ההנחות העדכניות, בגין התקופה שהחל מיום 21.6.14 ועד ליום 31.12.16 (להלן: **"תקופת ההשבה"**).

21. מוסכם, כי בנוסף לאמור לעיל העירייה תאפשר לכל נישום, אלה שהגישו בקשות בעבר ובקשותיהם נדחו, ואלו שלא הגישו בקשה להנחה כלל (למעט התושבים להם העניקה העירייה תוספת הנחה מבלי הצורך להגיש בקשה חדשה כאמור בסעיף 18 לעיל), להגיש בקשה חדשה להנחה לפי "מבחן הכנסה" (להלן גם: **"בקשה חדשה להנחה"**) ביחס לתקופה שמיום 21.6.14 ועד ליום 31.12.16, וכי הנ"ל יהיו זכאים לשיעור 25%, מסכום ההנחה המגיע להם, בהתאם לשיעור המקסימאלי שלפי טבלאות ההנחה העדכניות.

יובהר כי הצורך, בהגשת בקשה חדשה לנישומים שהגישו בקשות בעבר ובקשותיהם נדחו, הוא מאחר ואין בידי המשיבה את הנתונים, וככל ובקשה נדחית אין המשיבה שומרת את נתוני ההגשה בידיה.

22. סכום ההשבה המתקבל יוחזר לנישומים באמצעות זיכוי חשבון הארנונה בספרי העירייה, בהתאם. ככל שעל שם הנישום רשומים בספרי העירייה חובות ארנונה, הרי שסכום הזיכוי יקוזז מיתרות חוב הארנונה, כאמור. ככל שהמדובר בנישום שאינו נמנה עוד על תושבי העיר בית שמש, הרי שהעירייה תשיב לו את הסכומים בהמתאה, שתישלח לכתובת שתימסר על ידו.

23. כחלק מהסכם הפשרה נקבע, כי ככל ויתברר כי סכום ההשבה פחת מ- 1,500,000 ₪ (מיליון וחצי שקלים), תעניק העירייה כסעד לטובת הציבור את ההפרש עד לגובה הסכום האמור לעד 10 עמותות העוסקות במתן סיוע לתושבי העיר.

24. הקביעה בדבר "ריצפת ההשבה", כאמור לעיל באה להבטיח את ההשבה בכל מקרה, לרווחת תושבי העיר, אולם המשיבה מעריכה, כי סכום ההשבה הישיר לתושבים עצמם, יעלה על הסכום האמור.

25. בהתאם לסעיפים 18 (ד) ו-18(ו) לחוק, אלה מבין חברי קבוצת התובעים אשר יבקשו שלא להיכלל במסגרת קבוצת התובעים לעניין הסכם הפשרה, יהיו רשאים להודיע לבית המשפט בתוך 45 יום ממועד פרסום ההודעה בדבר הגשת הבקשה לאישור הסדר הפשרה, על רצונם שלא להיכלל בקבוצה.

26. בהתאם להסכם, אם ימצאו למעלה מ-50 תושבים אשר יבקשו להחריג עצמם מחקבוצה, תהיה המשיבה רשאית לבטל את ההסכם.

27. תנאי מתלה לקיום הסכם הפשרה הינו אישורו על ידי בית המשפט הנכבד על כל מרכיביו (למעט לעניין הגמול ושכר הטרחה כמפורט להלן).

ג. ההסדר ראוי וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה; סיום ההליך בדרך של פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכריע במחלוקת:

28. הצדדים סבורים כי הסכם הפשרה הוא הוגן וראוי, בהתחשב במהות התובענה ובקיומן של שאלות משותפות של עובדה או משפט לכלל חברי קבוצת התובעים.

29. ביחס לתקופת ההשבה תעניק המשיבה 25% מסך ההנחה המקסימאלי לו היה זכאי מבקש ההנחה לו המשיבה הייתה עושה שימוש בטבלת ההנחות העדכנית, בדרך של זיכוי חשבון

הארנונה או השבה בעין למי שתדל מלהיות תושב העיר ואף תיתן את האפשרות להגיש בקשה חדשה להנחה בגין התקופה האמורה.

30. תושבים אשר קיבלו הנחה אך בשיעור נמוך מהמגיע להם (לו הייתה עושה המשיבה שימוש בטבלאות ההנחה העדכניות), יזכו לתוספת הנחה עד לשיעור של 25% מסך ההנחה המקסימאלי שלפי טבלת ההנחות העדכנית, וזאת באופן אוטומטי (מבלי הצורך להגיש בקשה חדשה) בגין התקופה שצויינה לעיל.

31. בעניין זה ראוי לציין כי ביחס לשנת 2017, מועצת העיר אישרה את צו הארנונה לשנת 2017 באופן אשר יעניק הנחה לפי מבחן הכנסה בהתאם לטבלה העדכנית שמפורסמת על ידי שר הפנים.

32. הצדדים סבורים כי הסכם הפשרה הוא סביר, ראוי והוגן וכי הוא מגשים את המטרות הקבועות בסעיף 1 לחוק תובענות ייצוגיות.

ד. הפתרונות לקשיים שהעלה בית המשפט

33. בית המשפט נמנע מלאשר את הסדר הפשרה הקודם בנימוק כי "כל אימת שהדבר מעשי יש להעדיף מתן פיצוי לקבוצת התובעים המיוצגת, על פני מתן תרומה לכלל הציבור", וכי ההסדר המוצע (הקודם) מציע השבה בגין תקופה מאוחרת לתקופה הנתבעת.

34. בנוסף העלה בית המשפט קשיים נוספים שכללו, את הצורך בלשלוח תודעה אישית לתושבים בדבר הסדר הפשרה, יחד עם הודעת החיוב, את הצורך בהגדרת התבחינים על פיהם יחולקו התמיכות המעגנות את "רצפת ההשבה", ואת הצורך כי שכ"ט ב"כ התובע המייצג, יהיה בחלקו מדורג בהתאם לביצוע ההשבה ויישומו של הסדר הפשרה בפועל.

35. בהסדר המתוקן, ניתנו פתרונות לבעיות אלו כדלהלן:

א. ההשבה תתבצע ישירות לחברי הקבוצה בגין התקופה הנתבעת, ולא בגין תקופה מאוחרת, כפי שהיה בהסדר הראשוני.

ב. הודעה בדבר ההסדר תישלח לתושבי העיר יחד עם הודעת החיוב הדו-חודשית, כך שייעשה המירב בכדי שתושבי העיר, יוכלו למצות את זכויותיהם על פי הסכם הפשרה.

ג. הוגדרו התבחינים על פיהם תעניק המשיבה את התמיכות המעגנות את "רצפת ההשבה".

ד. שכר טרחת ב"כ התובע המייצג יהיה מדורג, כאשר מתציתו ישולם עם הסדר הפשרה ומחציתו ישולם לאחר יישום ההשבה בפועל, כאשר ב"כ התובע המייצג יודא את יישומו של הסכם הפשרה.

36. בנוסף כולל ההסדר המתוקן, תוספת בשיעור ההנחה מ- 5/24 מסכום התובענה ל- 6/24, עבור תקופת ההשבה בגינה הוגשה התובענה ובנוסף השבה חלקית עבור חברי הקבוצה שעילתם נוצרה לאחר יום 21.6.16 ועד ליום 31.12.16, דבר המהווה תוספת של למעלה מ- 20% בסכום ההשבה.

37. כמו"כ כולל הסדר ההשבה המתוקן, תוספת של 50% לסכום ההשבה המינימאלי, אותו תשיב העיריה, מ-1,000,000 ש"ח ל-1,500,000 ש"ח, דבר המהווה תוספת השבה משמעותית לחברי הקבוצה.

38. הצדדים סבורים כי בפתרונות המוצעים יש כדי לפתור את הקשיים אשר העלה בית המשפט, ולהביא את ההליך לסיומו בדרך של פשרה.

ה. השלב שבו נמצא ההליך והחלופה להסדר הפשרה

39. ההליך נמצא בשלב כי הוגשה בו התובענה והבקשה לאישור התובענה כתובענה ייצוגית, הוגשה תגובת המשיבה וכן הוגשה תשובה לתגובה, אולם טרם ניתנה החלטה בבקשה לאישור התובענה כייצוגית.

40. לאור האמור לעיל, למותר לציין כי החלופה להסכם הפשרה היא קיום הליך משפטי ארוך ויקר שתוצאתו אינה ידועה למי מהצדדים.

41. נכון למועד הגשת בקשה זו, טרם הוכרעה הבקשה לאישור התובענה כייצוגית ואף אם תתקבל, הרי שמדובר בשלב מקדמי בלבד ועל הצדדים יהיה לנהל את ההליך עצמו.

42. בנסיבות האמורות יהא על הצדדים להמתין תקופה ארוכה מאד עד להכרעה הסופית במחלוקת נשוא הליך זה כאשר תוצאותיו כאמור אינן ידועות.

43. בתי המשפט עמדו לא אחת על התועלת שבהסכמי הפשרה תחת ניהול הליך משפטי יקר ומתמשך.

44. לשם הדוגמא אמר בית המשפט בעניין זומר כי:

"הפשרה היא הסכם ליישוב סכסוך אשר נעשה, בין היתר, מתוך מודעות לאי ודאות משפטית או עובדתית ואשר יש בה ויתורים הדדיים. משום כך אי הודאות, לה טוען היועמ"ש, מהווה, לטעמי, את אחד השיקולים להגיע להסדר פשרה, אשר יש בו חשיבות רבה לצדדים, למערכת המשפטית ולציבור כולו".

ת"א (מחוזי ת"א) 1646/04 זומר נ' גדיש קרנות תגמולים (פורסם בנבו)

ו. המלצה מוסכמת לעניין שיעור גמול ושכר טרחה

45. על פי הוראות סעיף 18 (ז)(ב) לחוק, רשאים הצדדים להגיש לבית המשפט המלצה מוסכמת לעניין תשלום גמול למבקש וכ"ט לבא כוחו לרבות שיעורו.

46. השיקולים בפסיקת גמול לתובע המייצג ובאי כוחו נקבעו בחוק ונזכרו בפסיקה וביניהם: התועלת שהביאה התובענה הייצוגית לחברי הקבוצה, כמות העבודה שהושקעה, מורכבות ההליך, מידת הסיכון שנטלו על עצמם התובעים הייצוגיים ובא כוחם ומידת החשיבות הציבורית של התובענה הייצוגית.

47. המלצת הצדדים המוסכמת היא לגמול בסך 36,000 ₪ לתובעים המייצגים ו- 150,000 ₪ בתוספת מע"מ לב"כ התובעים המייצגים.

48. שכ"ט ב"כ התובעים המייצגים ישולם באופן מדורג, כאשר מחצית מהסכום הנ"ל ישולם תוך 21 יום ממועד אישור הסכם הפשרה על ידי בית המשפט הנכבד, ומחציתו לאחר המצאת דו"ח על ידי המשיבה, בדבר פרטי ההשבה וסכומי ההשבה שהושבו בפועל ויישומו של הסכם הפשרה כמפורט בהסכם הפשרה.

49. יש להוסיף כי התובע המייצג אף נטל על עצמו סיכונים ואף מימן מכיסו חוות דעת מומחה אשר שיערה את סכום הנזקים וההנחות שנמנעו מתושבי העיר.
50. לכך יש להוסיף גם את האופן בו ניהלו המבקשים ובא כוחם את ההליך שיעור הגמול ושכר הטרחה, את העבודה אשר הושקעה בניהול ההליך עד כה, וזאת גם לנוכח הזמן השיפוטי אשר ייחסך והרצון להעניק לציבור את ההטבה בלוח זמנים קצר.
51. ראוי להדגיש כי סכומים אלו מהווים 10% - שכ"ט ב"כ תובע מייצג ו- 2.5% - גמול לתובע המייצג, **מסכום ההשבה המינימאלי המובטח** בהסכם הפשרה (1,500,000 ₪), כאשר בהתאם להסכם הפשרה, ייתכן אף כי סכומי ההשבה יהיו גבוהים הרבה יותר.
52. לפיכך סבורים הצדדים כי השיעורים שפורטו לעיל, תוך התחשב בשיעור ההטבה שתצמח לקבוצת התובעים, מבטאים נכונה את הגמול והשכר הראויים תוך איזון מכלול השיקולים.

ז. אין צורך במינוי בודק:

53. הצדדים סבורים כי במקרה הנדון לא נדרש מינוי בודק חיצוני וזאת מאחר כי אין בנסיבות העניין מומחיות מקצועית רלוונטית וכי מדובר בעניין משפטי מובהק בו בידי בית המשפט לבחון את הסיכויים והסיכונים הכרוכים בניהול ההליך, ובהוגנות וסבירות הסכם הפשרה על רקע השיקולים האמורים לעיל.
54. מאחר וההשבה נעשית בגין מלוא התקופה בגינה נתבעה המשיבה כאמור בהסכם הפשרה ובאופן של מתן הנחות בשיעור 25% משיעור ההנחה המקסימאלי, בהתאם לטבלת ההנחות העדכנית כנדרש בתובענה, הרי שבמקרה זה, אין שום יתרון לבדיקתו של מומחה כלכלי מכל סוג שהוא על מומחיותו של בית המשפט ובחינת הסיכונים והסיכויים כאמור לעיל.
55. לאור האמור הרי שמינוי בודק מכל סוג שהוא יהיה בו בכדי להשית הוצאות נוספות על הצדדים ועיכוב ביצוע הסכם הפשרה ללא הקניית יתרון במינוי.
56. לעניין זה ראה עניין שכטר:

בחינת הצורך במינוי בודק כרוכה בבחינת היותו של הסדר הפשרה ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה. שיקולים אלו חייב בית המשפט להביא בחשבון על פי סעיף 19 (א) לחוק ו-19 (ג) לחוק. שקלתי עניין זה והגעתי למסקנה כי במקרה זה אין צורך במינוי בודק אשר יעכב את ביצוע הסדר הפשרה, ויביא להוצאות נוספות, בלא שצפויה מכך תוכלת של ממש".

בש"א (מחוזי ת"א 14898/04 שכטר נ' כרמל-אגוד למשכנתאות והשקעות בע"מ (פורסם בנבו)

57. אשר על כן, ובהתאם לסמכותו של בית המשפט הנכבד על פי סעיף 19 (ב)(1), סבורים הצדדים כי כדי ליעל את הדיון, לקדמו, ולתביא את הפרשה לסיומה לטובת כל הצדדים, ראוי לאשר את הסכם הפשרה המוצע, ללא מינוי בודק אשר אין בו בכדי לסייע לבית המשפט הנכבד בהליך זה.

ח. סיכום:

58. בית המשפט הנכבד מתבקש לאשר את הסכם הפשרה ולהורות כאמור ברישא של בקשה זו על כל האמור בהסכם הפשרה.
59. לבקשה זו מצ"ב תצהירי בעלי הדין ובי"כ בהתאם להוראה 12 (ב) לתקנות.

60. מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה.

